ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 3ης Μαΐου 2000

σχετικά με το καθεστώς ενισχύσεων που κοινοποιήθηκε από την Ιταλία (περιφέρεια Marche) όσον αφορά τροποποιήσεις του ενιαίου εγγράφου προγραμματισμού για το 1994-99, για ενισχύσεις περιφερειών του στόχου 5β από τα κοινοτικά Διαρθρωτικά Ταμεία

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό E(2000) 1336]

(Το κείμενο στην ιταλική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(2000/621/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 88 παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο,

Αφού κάλεσε τους ενδιαφερόμενους να υποβάλλουν τις παρατηρήσεις τους [1] σύμφωνα με το εν λόγω άρθρο και έχοντας υπόψη τις παρατηρήσεις αυτές,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

I

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

(1) Με επιστολή της 14ης Μαΐου 1998, που πρωτοκολλήθηκε από την Επιτροπή στις 18 Μαΐου 1998, η μόνιμη ιταλική αντιπροσωπεία στην Ευρωπαϊκή Ένωση κοινοποίησε ένα καθεστώς ενισχύσεων για την περιφέρεια Marche, σύμφωνα με το άρθρο 88 παράγραφος 3 της συνθήκης.

(2) Με το τέλεξ αριθ. 28448 της 15ης Ιουλίου 1998, η Επιτροπή ζήτησε ορισμένες συμπληρωματικές πληροφορίες. Με επιστολή τους από 12 Οκτωβρίου 1998, η οποία πρωτοκολλήθηκε στις 20 Οκτωβρίου 1998, και με φαξ στις 23 Νοεμβρίου 1998, η οποία πρωτοκολλήθηκε την ίδια ημέρα, οι ιταλικές αρχές παρέσχον συμπληρωματικές πληροφορίες και διορθώσεις.

(3) Με επιστολή της 21ης Δεκεμβρίου 1998 [SG (98) D/12141], η Επιτροπή ενημέρωσε την Ιταλία σχετικά με την απόφασή της να κινήσει τη διαδικασία του άρθρου 88 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ όσον αφορά ορισμένες πτυχές της μεθοδολογίας εφαρμογής των μέτρων ενισχύσεως.

(4) Η απόφαση της Επιτροπής να κινήσει τη διαδικασία δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* [2]. Η Επιτροπή κάλεσε τα ενδιαφερόμενα μέρη να υποβάλλουν τις παρατηρήσεις τους επί της ενισχύσεως.

(5) Με επιστολή της 31ης Μαρτίου 1999, οι ιταλικές αρχές υπέβαλαν τις παρατηρήσεις τους στην Επιτροπή. Η Επιτροπή δεν έλαβε σχετικές παρατηρήσεις εκ μέρους των ενδιαφερομένων.

II

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ

(6) Τα μέτρα αφορούν πολυάριθμες τροποποιήσεις και συμπληρώματα του ενιαίου εγγράφου προγραμματισμού (DOCUP-ΕΕΠ) των παρεμβάσεων ενίσχυσης από τα κοινοτικά Διαρθρωτικά Ταμεία για τις περιοχές της περιφέρειας Marche που είναι επιλέξιμες βάσει του στόχου 5β κατά την περίοδο προγραμματισμού 1994-1999. Τα μέτρα συνίστανται σε επιχορήσεις ως προς επενδύσεις για την πρωτογενή παραγωγή, μεταποίηση και θέση σε εμπορία, καθώς και για την πραγματοποίηση εκστρατειών προώθησης, για έρευνα, τεχνική υποστήριξη, προώθηση και διάδοση, επαγγελματική κατάρτιση, προετοιμασία κανόνων παραγωγής και εγχειριδίων ποιότητας, καθώς επίσης και για τη διενέργεια ελέγχων, δοκιμών καταλληλότητας και ελέγχων καταγωγής στον τομέα των προϊόντων τα οποία περιέχονται στο παράρτημα I της συνθήκης [3].

(7) Ο στόχος των μέτρων είναι η ενθάρρυνση της ανάπτυξης των επιλέξιμων βάσει του στόχου 5β περιοχών της περιφέρειας Marche, οι οποίες επλήγησαν από σεισμούς το 1997, με τη σύμπραξη του ΕΓΤΠΕ, με εθνικούς χρηματοδοτικούς πόρους και με πόρους από τον ιδιωτικό τομέα, βάσει του ΕΕΠ για τις περιοχές στόχου 5β της περιφέρειας.

(8) Τα μέτρα ενίσχυσης ήσαν εφαρμοστέα μέχρι το Δεκέμβριο του 1999. Στη συγκεκριμένη υπόθεση, δεδομένου ότι συνεπάγονται μια δέσμη μέτρων τα οποία, ως επί το πλείστο, πρόκειται να συγχρηματοδοτηθούν από την Κοινότητα, και για λόγους συνέπειας, η Επιτροπή αποφάσισε να εφαρμόσει το άρθρο 15 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2082/93 [4], σχετικά με τις συγχρηματοδοτούμενες ενέργειες από τα Διαρθρωτικά Ταμεία, σε όλα τα μέτρα που καλύπτονται από την κοινοποίηση. Βάσει του άρθρου αυτού, μια δαπάνη δεν μπορεί να θεωρηθεί επιλέξιμη για συνδρομή των Διαρθρωτικών Ταμείων εάν πραγματοποιηθεί πριν από την ημερομηνία παραλαβής της σχετικής αίτησης από την Επιτροπή. Η Επιτροπή θεωρεί συνεπώς ως ημερομηνία έναρξης της χορήγησης των ενισχύσεων που καλύπτονται από την παρούσα απόφαση την ημερομηνία της παραλαβής, εκ μέρους της, της πρώτης κοινοποίησης, δηλαδή την 14η Μαΐου 1998.

(9) Ωστόσο, με την επιστολή τους της 12ης Οκτωβρίου 1998, οι ιταλικές αρχές δήλωσαν την πρόθεσή τους να χορηγήσουν διάφορες ενισχύσεις με αναδρομική ισχύ για δαπάνες οι οποίες πραγματοποιήθηκαν από τους δικαιούχους πριν την ανωτέρω ημερομηνία.

Όσον αφορά τα μέρα ενίσχυσης για την πρωτογενή γεωργική παραγωγή, οι ιταλικές αρχές δήλωσαν ότι:

[1] ΕΕ C 233 της 14.8.1999, σ. 2.
[2] Βλέπε υποσημείωση 1.
[3] Για λεπτομερή περιγραφή των μέτρων αυτών, βλέπε ΕΕ C 233 της 14.8.1999, σ. 2.
[4] Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2082/93 του Συμβουλίου, της 20ης Ιουλίου 1993, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2052/88 όσον αφορά τον συντονισμό των παρεμβάσεων των διαφόρων Διαρθρωτικών Ταμείων μεταξύ τους καθώς και με τις παρεμβάσεις της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων και των λοιπών υφισταμένων χρηματοδοτικών οργάνων (ΕΕ L 193 της 31.7.1993, σ. 20).

α) όλες οι δαπάνες που πραγματοποιήθηκαν από τους δικαιούχους πριν από τις 14 Μαΐου 1998 και οι οποίες συνάδουν με την απόφαση της Επιτροπής C (97) 2491 της 18ης Σεπτεμβρίου 1997 σχετικά με την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) 950/97 του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 1997, στην περιφέρεια Marche, για τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας των γεωργικών διαρθρώσεων ([5]) και σχετικά με τις οριζόντιες διατάξεις της αποφάσεως της Επιτροπής C (95) 736 της 3ης Απριλίου 1995, για την έγκριση του στόχου 5β του ΕΕΠ για την περιφέρεια Marche, θα θεωρούνταν επιλέξιμες και θα αποτελούσαν αντικείμενο συγχρηματοδότησης της Κοινότητας·

β) όλες οι δαπάνες που πραγματοποιήθηκαν από τους δικαιούχους πριν από τις 14 Μαΐου 1998 και μετά την 9η Οκτωβρίου 1997, ημερομηνία κατά την οποία δημοσιεύθηκαν οι περιφερειακές δημόσιες προκηρύξεις για την υποβολή αιτήσεων ενίσχυσης, και οι οποίες συνάδουν με την απόφαση που εξέδωσε η Επιτροπή σχετικά με τα μέτρα ενίσχυσης, θα θεωρούνταν επίσης επιλέξιμες και θα αποτελούσαν το αντικείμενο συγχρηματοδότησης της Κοινότητας, υπό την προϋπόθεση εγκρίσεώς τους.

Σχετικά με τα μέτρα ενισχύσεως, που αφορούν τις επενδύσεις στο αγρόκτημα για μεταποίηση και εμπορία προϊόντων, οι ιταλικές αρχές δήλωσαν ότι οι δαπάνες που πραγματοποιήθηκαν από κάθε μεμονωμένο δικαιούχο πριν από τις 14 Μαΐου 1998 θα θεωρούνταν επίσης επιλέξιμες για κοινοτική συνεισφορά, αλλά μόνον σε όσες περιπτώσεις συμμορφώνονται με την απόφαση της Επιτροπής C (97) 2137 της 2ας Οκτωβρίου 1997 σχετικά με την εφαρμογή στην περιφέρεια Marche του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 951/97 του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 1997, σχετικά με τη βελτίωση των συνθηκών μεταποίησης και εμπορίας των γεωργικών προϊόντων ([6]) και με τις οριζόντιες διατάξεις της αποφάσεως της Επιτροπής C (95) 736 της 3ης Απριλίου 1995, για την έγκριση του στόχου 5β του ΕΕΠ για την περιφέρεια Marche.

(10) Σύμφωνα με τη συνήθη πρακτική της στα θέματα αυτά, η Επιτροπή έχει την άποψη ότι, προκειμένου να συμβάλει στην ανάπτυξη ορισμένων οικονομικών δραστηριοτήτων ή περιοχών, σύμφωνα με το άρθρο 87 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συνθήκης, οι ενισχύσεις οφείλουν να επενεργούν ως κίνητρο. Εάν έχουν ήδη πραγματοποιηθεί οι σχετικές επενδύσεις, απουσιάζει αυτή η επενέργεια κινήτρου και η υπόψη ενίσχυση θεωρείται απλώς ως ενίσχυση στη λειτουργία, η οποία είναι ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά και συνεπώς απαγορεύεται από τη συνθήκη.

(11) Στη συγκεκριμένη περίπτωση, κατά τις άτυπες επαφές τους με την Επιτροπή οι ιταλικές αρχές τόνισαν ότι ορισμένα από τα μέτρα περιλαμβάνονταν στο πρόγραμμα εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 950/97 στην περιφέρεια Marche, αλλά ότι, μετά τους σεισμούς που έπληξαν την περιφέρεια αυτή το 1997, τα διαθέσιμα κεφάλαια χρησιμοποιήθηκαν για άλλους σκοπούς και ότι για το λόγο αυτό η περιφέρεια ζήτησε τροποποιήσεις του προγράμματος ενίσχυσης εκ μέρους των κοινοτικών Διαρθρωτικών Ταμείων για τις περιοχές του στόχου 5β, στο διάστημα 1994-99. Οι ιταλικές αρχές δεν αναφέρθηκαν όμως στα παραπάνω, στις γραπτές απαντήσεις τους στα ερωτήματα της Επιτροπής, κατά τη διάρκεια του σταδίου εξέτασης των μέτρων ενισχύσεως.

(12) Ενόψει των αμφιβολιών που είχε ως προς την επενέργεια των εν λόγω μέτρων ως κινήτρου, η Επιτροπή αποφάσισε συνεπώς να κινήσει τη διαδικασία όσον αφορά τις ενισχύσεις που χορηγήθηκαν για επενδύσεις στην πρωτογενή παραγωγή και στην εντός του αγροκτήματος μεταποίηση και εμπορία γεωργικών προϊόντων, όσον αφορά τις δαπάνες που πραγματοποιήθηκαν πριν από τις 14 Μαΐου 1998, ημερομηνία κατά την οποία τα μέτρα κοινοποιήθηκαν στην Επιτροπή. Πάντως, δεν διατύπωσε αντιρρήσεις ως προς τις ενισχύσεις που καταβλήθηκαν για δαπάνες οι οποίες πραγματοποιήθηκαν μετά τις 14 Μαΐου 1998, με το σκεπτικό ότι, σε τέτοιες υποθέσεις, τα εν λόγω μέτρα εμπίπτουν στην παρέκκλιση του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συνθήκης και άρα μπορούν να θεωρηθούν συμβιβάσιμα με την κοινή αγορά, και η Επιτροπή δεν ήγειρε αντιρρήσεις ως προς τα άλλα μέτρα που καλύπτονται από την κοινοποίηση.

III

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΙΤΑΛΙΚΩΝ ΑΡΧΩΝ

(13) Οι ιταλικές αρχές τονίζουν ότι δεν έχει καταβληθεί καμία ενίσχυση και συνεπώς δεν τίθεται ζήτημα παραβίασης του άρθρου 88 παράγραφος 3 της συνθήκης.

(14) Οι ιταλικές αρχές τονίζουν επίσης ότι οι κανονισμοί που διέπουν τα Διαρθρωτικά Ταμεία βασίζονται σε εταιρική σχέση και τεχνική υποστήριξη με το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος. Οι ίδιες αρχές παραπέμπουν στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 729/70, της 21ης Απριλίου 1970, σχετικά με τη χρηματοδότηση της κοινής γεωργικής πολιτικής ([7]), το άρθρο 8 του οποίου επιβάλλει στα κράτη μέλη να λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για την πρόληψη και την αντιμετώπιση των παρατυπιών στη διαχείριση των Ταμείων. Είναι συνεπώς σαφές ότι «οι δαπάνες [...] που δεν μπορούν να θεωρηθούν επιλέξιμες για συνδρομή των Ταμείων» που αναφέρονται στο άρθρο 15 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2082/93, σημαίνουν δαπάνες που αναλήφθηκαν και πληρώθηκαν από κάποια εθνική αρχή, με χρήματα κάποιου κυκλούμενου ταμείου και, οπωσδήποτε όχι δαπάνες οι οποίες βαρύνουν οικονομικό παράγοντα ο οποίος είναι δικαιούχος συγχρηματοδοτούμενης συνδρομής των ταμείων, αλλά ο οποίος να είναι εκτεθειμένος στον επιχειρηματικό κίνδυνο του να μην του επιστραφούν οι δαπάνες.

(15) Σε κάθε περίπτωση, πάντως, οι ιταλικές αρχές αμφισβητούν τον ισχυρισμό ότι το εν λόγω μέτρο παράγει αναδρομικά αποτελέσματα. Τονίζουν ότι το μέτρο αυτό περιλαμβάνει μια ανασταλτική ρήτρα, η οποία υπάγει την πληρωμή της ενίσχυσης στην προηγούμενη έγκριση της Επιτροπής. Περαιτέρω, οι ιταλικές αρχές θεωρούν ότι το μέτρο αυτό πληροί τους όρους του άρθρου 15 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2082/93 στο μέτρο που η κοινοποίηση στην Επιτροπή ήταν μεταγενέστερη από την αίτηση που υποβλήθηκε τον Ιούλιο του 1997, για τροποποίηση των μέτρων που περιλαμβάνονται στο στόχο 5β του ενιαίου εγγράφου προγραμματισμού.

([5]) ΕΕ L 142 της 2.6.1997, σ. 1.
([6]) ΕΕ L 142 της 2.6.1997, σ. 22.
([7]) ΕΕ L 94 της 28.4.1970, σ. 13.

(16) Οι ιταλικές αρχές εξηγούν ότι η καθυστέρηση στην προετοιμασία της κοινοποίησης των μέτρων ενίσχυσης, σύμφωνα με το άρθρο 88 παράγραφος 3 της συνθήκης, οφειλόταν κατά κύριο λόγο σε απρόβλεπτες περιστάσεις οι οποίες προέκυψαν από τους σεισμούς, οι οποίοι έπληξαν την περιφέρεια αυτή το 1997, πράγμα που επέβαλε την αναδιάταξη του προσωπικού για την εκτέλεση άλλων πλέον επειγόντων καθηκόντων. Πραγματοποιήθηκαν επίσης διάφορες άλλες συζητήσεις και συσκέψεις με υπηρεσίες της Επιτροπής και σε καμία απ' αυτές δεν έγινε αναφορά στο πρόβλημα της επίσημης ημερομηνίας υποβολής της αιτήσεως για έγκριση του καθεστώτος ενισχύσεων. Εάν είχε συμβεί αυτό, θα είχε υποβληθεί αμέσως κάποια αίτηση, ακόμη και ελλιπής.

(17) Επίσης, οι ιταλικές αρχές θεωρούν ότι οι ενισχύσεις έχουν την αναγκαία επενέργεια κινήτρου και συνεπώς δεν μπορούν να θεωρηθούν ως ενίσχυση στη λειτουργία. Στην περίπτωση της περιφέρειας Marche, χρειαζόταν να γίνουν προσκλήσεις, υπό την προϋπόθεση μεταγενέστερης έγκρισης, εξ αιτίας του γεγονότος ότι η περιφέρεια επιθυμούσε να διατηρήσει τις προοπτικές προγραμματισμού της πέραν της επίσημης καταληκτικής ημερομηνίας για την αποδοχή των προταθεισών τροποποιήσεων. Η συνδρομή των ταμείων μπορεί νόμιμα να χορηγείται σε κάποιον τελικό δικαιούχο (δηλαδή στον ωφελούμενο επιχειρηματικό παράγοντα) όταν υποβάλει αίτηση ανταποκρινόμενος σε δημόσια πρόσκληση. Το γεγονός της υποβολής αιτήσεως για συνδρομή υπονοεί νομική υποχρέωση της διοίκησης για παροχή στον αιτούντα δικαιώματος κοινοτικής χρηματοδότησης, ακόμη και εάν η ίδια η πρόσκληση τελεί «υπό όρους». Ο ανασταλτικός όρος αναφέρεται στην αναγνώριση του συμβιβάσιμου των ενισχύσεων και όχι στη νομιμότητα της αιτήσεως χρηματοδότησης.

IV

ΕΚΤΙΜΗΣΗ

(18) Τα μέτρα ως προς τα οποία η Επιτροπή κίνησε τη διαδικασία του άρθρου 88 παράγραφος 2 της συνθήκης συνίστανται σε μια σειρά από ενισχύσεις για επενδύσεις στην πρωτογενή παραγωγή γεωργικών προϊόντων και για εντός του αγροκτήματος επενδύσεις για τη μεταποίηση και εμπορία γεωργικών προϊόντων. Η ενίσχυση χορηγείται επιλεκτικά σε μεμονωμένους δικαιούχους. Οι ενισχύσεις στην πρωτογενή παραγωγή χορηγούνται στους τομείς της κτηνοτροφίας (κρέας και γαλακτοκομικά προϊόντα), των οπωροκηπευτικών, του ελαιολάδου και του οίνου. Οι ενισχύσεις για την εντός του αγροκτήματος μεταποίηση και εμπορία χορηγούνται στους τομείς των σπόρων για σπορά, των ελαιούχων σπόρων, των κρεάτων, των τυριών και των βιολογικών προϊόντων. Όλοι αυτοί οι τομείς μαζί συνιστούν σημαντικό τμήμα της γεωργικής παραγωγής, και είναι σαφές ότι το ενδοκοινοτικό εμπόριο περιλαμβάνει μεγάλες ποσότητες των εν λόγω προϊόντων, χωρίς να είναι αναγκαίο να γίνει αναφορά σε λεπτομερή στοιχεία για καθένα τομέα. Γίνεται αποδεκτό ότι στο γεωργικό τομέα, λόγω της υπάρξεως της κοινής γεωργικής πολιτικής, ακόμη και μικρά ποσά ενισχύσεως μπορούν να στρεβλώσουν τους όρους του ανταγωνισμού και να επηρεάσουν τις συναλλαγές μεταξύ κρατών μελών. Συνεπώς, η Επιτροπή συνάγει το συμπέρασμα ότι τα εν λόγω μέτρα συνιστούν κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης.

(19) Η απαγόρευση των κρατικών ενισχύσεων, που διαλαμβάνεται στο άρθρο 87 παράγραφος 1, υπόκειται σε εξαιρέσεις. Μετά από προκαταρκτική εξέταση, η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι τα εν λόγω διάφορα μέτρα διευκόλυναν την ανάπτυξη ορισμένων οικονομικών δραστηριοτήτων χωρίς να επηρεάζουν δυσμενώς τους όρους των συναλλαγών κατά τρόπο που θα αντίκειται στο κοινό συμφέρον και ότι, κατά συνέπεια, θα μπορούσαν να τύχουν της παρεκκλίσεως που προβλέπεται από το άρθρο 87 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συνθήκης, στο μέτρο που αφορούν δαπάνες που πραγματοποιήθηκαν μετά την κοινοποίηση στην Επιτροπή, στις 14 Μαΐου 1998, των μέτρων ενισχύσεως.

(20) Εντούτοις, η Επιτροπή εξέφρασε αμφιβολίες κατά πόσον οι ενισχύσεις, για τις οποίες πραγματοποιήθηκαν οι δαπάνες πριν από την ημερομηνία αυτή, θα μπορούσαν να θεωρηθούν ότι διευκόλυναν την ανάπτυξη ορισμένων οικονομικών δραστηριοτήτων, κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συνθήκης. Σύμφωνα με μακρόχρονη πρακτική της Επιτροπής, η οποία έχει επιβεβαιωθεί από το Δικαστήριο ([8]), οι ενισχύσεις δεν μπορούν να θεωρηθούν ότι διευκολύνουν την ανάπτυξη ορισμένων οικονομικών δραστηριοτήτων ή περιοχών μόνον εφόσον η Επιτροπή είναι σε θέση να διαπιστώσει ότι από μόνες τους οι δυνάμεις της αγοράς δεν θα είχαν οδηγήσει τους δυνητικούς δικαιούχους να ενεργήσουν κατά τρόπο που διευκολύνει την επίτευξη του επιθυμητού στόχου. Στο μέτρο που οι τότε διαθέσιμες στην Επιτροπή πληροφορίες έδειχναν ότι οι παραγωγοί της περιφέρειας Marche είχαν πραγματοποιήσει εκουσίως τις δαπάνες, χωρίς το κίνητρο των ενισχύσεων, το ανωτέρω στοιχείο απουσίαζε. Οι ενισχύσεις που χορηγήθηκαν κατόπιν του γεγονότος, για την κάλυψη των πραγματοποιηθεισών δαπανών, φαίνεται να αποτελούσαν απλώς ενισχύσεις στη λειτουργία, οι οποίες δεν μπορούν να υπαχθούν σε καμία από τις παρεκκλίσεις που προβλέπονται στο άρθρο 87 παράγραφος 2 στοιχείο β).

(21) Η Επιτροπή θεωρεί ότι οι απαντήσεις που δόθηκαν από τις ιταλικές αρχές στο πλαίσιο της διαδικασίας διαλύουν τις προαναφερόμενες αμφιβολίες. Ειδικότερα, η Επιτροπή έλαβε υπόψη της τις εξηγήσεις σχετικά με τη διαδικασία προγραμματισμού στην περιφέρεια Marche, όπως αυτές δόθηκαν από τις αρμόδιες αρχές και παρατίθενται στην παράγραφο 17.

(22) Από τα στοιχεία που υπέβαλαν οι ιταλικές αρχές προκύπτει ότι η ανταπόκριση σε πρόσκληση των περιφερειακών αρχών μπορεί να θεωρηθεί ως ισοδύναμη με αίτηση για ενίσχυση. Οι όροι που είχαν τεθεί από τις ιταλικές αρχές αντιστοιχούν με αυτούς που περιλαμβάνονται στις κατευθυντήριες γραμμές της Επιτροπής για τις εθνικές περιφερειακές ενισχύσεις ([9]) και στις κατευθυντήριες γραμμές της Επιτροπής για τις κρατικές ενισχύσεις στο γεωργικό τομέα ([10]), σύμφωνα με τις οποίες στα καθεστώτα ενισχύσεων πρέπει να ορίζεται ότι καμία ενίσχυση δεν επιτρέπεται να χορηγείται μέχρις ότου υποβληθεί αίτηση προς τις αρμόδιες αρχές και ότι καμία ενίσχυση δεν μπορεί να χορηγηθεί για εργασίες που έχουν ήδη αρχίσει ή δραστηριότητες που έχουν αναληφθεί πριν από τη δέουσα υποβολή αιτήσεως για ενίσχυση στις αρμόδιες αρχές. Παρά το ότι οι τελευταίες κατευθυντήριες γραμμές θεσπίστηκαν μετά την επέλευση των γεγονότων της

([8]) Βλέπε ειδικότερα την απόφαση στην υπόθεση C-730/79 Philip Morris κατά Επιτροπής συλλογή 1980, σ. 2671.
([9]) ΕΕ C 74 της 10.3.1998, σ. 9 (ιδιαίτερα το σημείο 4.2).
([10]) ΕΕ C 28 της 1.2.2000, σ. 2 (ιδιαίτερα το σημείο 3.6).

παρούσας υπόθεσης, οι γραμμές αυτές αποσκοπούν στην εφαρμογή γενικότερων αρχών τις οποίες ακολουθούσε προηγουμένως η Επιτροπή και οι οποίες παρατίθενται στην παράγραφο 20. Συνεπώς, η Επιτροπή θεωρεί ενδεδειγμένο να εφαρμόσει, κατ' αναλογία, την ίδια αρχή στην υπό εξέταση υπόθεση. Συνεπώς, η Επιτροπή θεωρεί την ενίσχυση συμβιβάσιμη με την κοινή αγορά, σύμφωνα με το άρθρο 87 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συνθήκης, εφόσον ο δικαιούχος έχει υποβάλει αίτηση συνδρομής στις αρμόδιες αρχές πριν όντως προβεί στις σχετικές δαπάνες.

(23) Προκειμένου να αποφευχθούν στο μέλλον παρανοήσεις, η Επιτροπή ζητεί επιτακτικά από τις ιταλικές αρχές να διασφαλίζουν ότι τα καθεστώτα ενισχύσεων θα κοινοποιούνται στην Επιτροπή πριν τη δημοσίευση των προσκλήσεων, ακόμη και εάν οι προσκλήσεις αυτές περιέχουν όντως μια ανασταλτική ρήτρα που να υπάγει την πληρωμή των ενισχύσεων σε προηγούμενη έγκριση της Επιτροπής. Παρά ταύτα, στην παρούσα υπόθεση η Επιτροπή αναγνωρίζει ότι οι διοικητικοί πόροι της περιφέρειας ευρίσκονται σε κάποια πίεση, ως αποτέλεσμα των σεισμών που έπληξαν την περιοχή το 1997.

(24) Με την παρούσα απόφαση δεν θίγονται οι όποιες μελλοντικές αποφάσεις για τις κοινοτικές συνεισφορές στη χρηματοδότηση των ανωτέρω μέτρων,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Η κρατική ενίσχυση την οποία η Ιταλία σχεδιάζει να εφαρμόσει μέσω τροποποιήσεων του ενιαίου εγγράφου προγραμματισμού για την περιφέρεια Marche (στόχος 5β) είναι συμβιβάσιμη με την κοινή αγορά, υπό τους όρους που παρατίθενται στο άρθρο 2.

Άρθρο 2

Καμία ενίσχυση δεν μπορεί να χορηγηθεί για δαπάνες που πραγματοποιήθηκαν πριν από τις 14 Μαΐου 1998, εκτός εάν ο δικαιούχος είχε υποβάλει αίτηση συνδρομής των ταμείων στις αρμόδιες αρχές πριν από την ημερομηνία αυτή για τις σχετικές δαπάνες, βάσει του κοινοποιηθέντος καθεστώτος ενισχύσεων.

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στην Ιταλική Δημοκρατία.

Βρυξέλλες, 3 Μαΐου 2000.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής